

לי⁽¹⁰⁾

כִּי אָתָּא לְקַמֵּה דָּרְבָּנֶن, כְּשַׁחֲזֹתִי, וְסִיפְרִתִי
לפנֵי הַחֲכָמִים מֵה שְׁמֻמָּתִי שֵׁם.

התרעומו עלי ואמרו לי: **כִּי אָתָּא לְקַמֵּה דָּרְבָּנֶן, כְּשַׁחֲזֹתִי, וְסִיפְרִתִי**
אֲבָא, הרי הוא שוטה כחמורא, וכל אדם
שהוא בר בר חנת, הרי הוא סיכסא, שוטה.

כִּי הָרִי בּוֹדָאי כּוֹונַת "בַּת הַקּוֹל" הייתה
לשבועה שנשבעה הקדוש ברוך הוא להגלוות
את ישראל⁽¹¹⁾ אם כן, היה לך, عليك, לומר:

ההכלתי עמו וראיתי שאת הר סיני מקיף
עקרוב, כדי למנוע את הגישה להר⁽⁸⁾ והוא
עומד שם כמוור לבן^[9].

הנודר נדר או נשבע שבואה ומתחרט על כך,
יכול הוא ללבת לחכם שיתיר את נדרו
ושבועתו.⁽⁹⁾

שְׁמֻמָּתִי "בַּת קּוֹל" שאומרת: אוי לי
שנשבעתה, ועבדיו שנשבעתה, מי מפר

לאו דוקא מופר אלא כלומר מותר לך. [שהרי
חייב מתיר נדר ולא מיפר אותו, ראה עוד
בתוספות בכורות לו א"ה מפיירין] אי נמי יש
כח ביד צדיקים לבטל גזירות הקדוש ברוך הוא
ושבועה.

ובדרשותות "חתם סופר" [תקצ"ב] הביא בשם
ה"ספרים" [ראה "תורת חיים" ו"אהבת איתן"]
על "עין יעקב"DACEL הקדוש ברוך הוא לא
שייך התיר נדרים על פי ה儒家, אלא הפה
כהפרת הבעל בכיבור, שהוא יתרך שמו לגבי<sup>...
צדיק וחכם בכיבור כאשה לגבי בעלה דמייא...
על כן היה צדיק לומר אוי לי" שהיה נחשב
כנדרי "עינוי נפש" שיכול הבעל להתייר, וצרתם
של ישראל עינוי נפש הוא על דרך הכתוב
[שופטים י טז]: "ותקצר נפשו בעמל ישראאל".
[אבל על המבול לא שייך אוי לי" ועינוי נפש].</sup>

ORA
וראה עוד במהר"ל.
ובՐיטכ"א כתוב: אוי לי שנשבעתהומי מיפר
לי, פירוש: שאילו היו ישראל חזרה בתשובה
היתה שבועת זמן הгалות מותרת, שלא נשבע
אלא אם יהיו ישראל חביבם.

היה לך לומר מופר לך, כלומר: יהיו רצון
מלפניך שתפרק שבוטך להחיזרנו בתשובה
שלימה לפניך.

11. כתוב הרשב"ס: **שנשבעתה מן הгалות כדכתיב**

נחלקו בית שמאי ובית הלל כמה תהא הציצית
משולשת — מהו אורך הגדיל והענף, ויתכן
שמנין החוליות תלי באורך הגדיל. [ויש
שפירושו: שהיה לו למדוד כמה אצבעות אורך
הגדיל שבו החוליות. וראה עוד גירסת "עין
יעקב" בזוה].

7. גירסת "עין יעקב" היא: דהדרן ליה עקרבי
וקיימי כי חמרי חיורתי, ולගירסא דידן צרי
תלמוד איך עקרוב אחד הקיף את ההר, ולגיוסת
"עין יעקב"athi ספר. [ב"אמת לעקב"
וב"צפתה פענח" פירשו שנאמרו כאן שני דברים:
א. הדשן ליה עקרבי. ב. קיימין כי חמרי חיורתי,
ראה שם].

8. עיין זה מצינו בכבא מציעא פד בבערטו
של רבוי שמעון בן יוחאי. [וזכר זה בא להוראות
שכשש שהעקרוב ממית ומבטל את מציאות
האדם, אך אין שייכות לאדם עם מדינית הר סיני
— על פי מהר"ל, וראה שם שפירש מה
שהעקרוב היה כמוור לבן].

9. כמו כן קיימת לנו: בעל מיפר נדרי אשתו וכן
אב לבתו.

10. כתוב בשיטה מקובצת בשם גליון תוספות: